

Frank Binford Hole

2-2-1874 – ?-1-1964

De ouders van broeder F.B. Hole waren Samuel (boekhouder) en Clara (geboren Faulkner, jongere zuster van Ellen, de vrouw van Hamilton Smith). Hij werd geboren in dezelfde streek als Hamilton Smith: Castelnau Villas in Barnes.

Deze aantekeningen komen uit de toespraak van br. John Blackburn, gehouden tijdens de begrafenisdienst van broeder Hole in de Cheltern Road Hall in Sutton, op donderdag 30 januari 1964.

Frank Binford Hole was een man van God. Zijn lange leven werd gekenmerkt door trouw, toewijding, geduld en hoop. Zijn nagedachtenis wordt het best in ere gehouden door het noemen van de indrukwekkende pijlers van het geloof waaruit hij werkte, leefde en stierf.

Het opvallendste kenmerk van zijn leven was dat hij leefde en werkte vanuit het christelijke geloof, en dat hij zich genoodzaakt voelde dit te doen vanwege zijn persoonlijke kennis van de liefde van Christus. Hij had alle gelegenheid om de gewone genoegens van het leven in een flitsende wereld te bereiken. Maar vroeg in zijn leven, op zestienjarige leeftijd, had hij een ontmoeting gehad met de Vreemdeling uit Galilea en vanaf dat moment volhardde hij, als zag hij de Onzichtbare.

Na King's School (het gebouw bij het strand heet nu King's College, van de Universiteit van Londen) en een korte periode in het familiebedrijf ging hij het bankwezen in. Hij was echter nog steeds jong toen hij zijn 'wereldse arbeid' opgaf en fulltime in de dienst van Christus ging werken.

De gaven die hij van God had gekregen kwamen op drie verschillende manieren tot uiting: ten eerste als evangelist, ten tweede als leraar en ten slotte als uitgever. Op jongere leeftijd was hij nauw verbonden met Arthur Cutting in het evangelisatiewerk. Samen reisden ze het land door om tentsamenkomsten te houden, vaak in afgelegen gebieden, en veel mensen hebben het Woord van het leven via hen gehoord en aangenomen.

Broeder Hole heeft het evangelie ook in West-Indië en Zuid-Afrika gepreekt en hij heeft ook nog andere delen van de wereld bezocht tijdens zijn bediening. De meesten kenden hem het best als leraar, als voorganger die christenen onderwijst in de Bijbelse waarheid. Zowel in het spreken als in het schrijven bezat hij de geweldige gave van het onderwijzen door middel van illustratie.

Om de woorden "blijdschap en vrede in het geloof" te illustreren beschreef hij een groep mensen die een poging deed de Vesuvius te beklimmen. Bij hun terugkeer werd hen gevraagd of ze van deze ervaring genoten hadden. "Genoten?!", zo vertegenwoordigde broeder Hole de groep, die had geantwoord: "Genoten?! Die beroerde berg gromde en spuwde vuur! We waren zo bang dat we helemaal nergens van konden genieten." Ze hadden er geen blijdschap aan beleefd omdat ze geen vrede hadden.

Het is misschien niet zo bekend dat zijn boeken over de basis van het geloof in handen kwamen van Billy Graham, die ze niet alleen speciaal aanbeval bij zijn team, maar ook iemand naar Little Britain (wijk in Londen) stuurde om de schrijver zijn groeten over te brengen.

Als laatste heeft ook zijn werk als uitgever bijgedragen aan de verspreiding van de christelijke waarheid over alle uithoeken van de aarde. In dit werk was zuster F.M. Aves 45 jaar lang zijn toegewijde medewerkster. Hij heeft een eindeloze stroom brieven ontvangen die getuigden van de steun die men overal waar Engels gesproken wordt ondervond door middel van de publicaties die voortkwamen uit zijn eenvoudige pand in Little Britain.

In deze jaren waren zijn medeschrijvers H.P. Barker, J.T. Mawson, A.J. Pollock en Hamilton Smith. F.B. Hole was de laatste overlevende van deze toegewijde groep. De toekomst zal duidelijk maken waartoe God hem in staat stelde.

Hij heeft diverse waardevolle boeken geschreven; 'De grote verlossing' en nog een even waardevol boek, 'Fundamenten van het geloof'. Hij heeft ook artikelen bewerkt en geschreven voor een klein tijdschrift dat 'Edification' heette (wat betekent 'stichting' of 'opbouw'), en hij heeft jarenlang geschreven voor 'Scripture Truth' (Schriftuurlijke waarheid), waaruit een compleet commentaar op het Nieuwe Testament is voortgekomen.

Wat de mensen van zijn werk vonden liet hem totaal onverschillig. De woorden van Churchill over generaal Gordon zijn treffend van toepassing op hem. Als Churchill het standbeeld van generaal Gordon, dat destijds op Trafalgar Square stond beschrijft, zegt hij: "Net zoals hij zich vroeger in het lawaai van de strijd bevond, staat de beroemde generaal Gordon nu te midden van het verkeerslawaai; zonder het geraas van de mens op te merken vroeg hij zich af wat aangenaam is voor God." Het zou volledig in de geest van zo'n man zijn, als hij al zou denken aan de grootheid van zijn werk, dat hij dat zou doen met zijn "non nobis domine"; **"Niet ons, HEERE, niet ons, maar geef Uw Naam eer, om Uw goedertierenheid, om Uw trouw"** (Psalm 115:7). F.B. Hole leefde en werkte in de zekerheid van het opstandingsleven en in de belofte van het vooruitzicht van volmaakte zegen omdat hij geloofde in een levende Verlosser. Tijdens het laatste gesprek dat broeder Blackburn met hem had, zei broeder Hole: "Er zijn tijden geweest dat ik mijzelf bezig hield met de subtiele details van het geloof, maar nu ik zo oud geworden ben, ben ik teruggekeerd bij de eenvoudige dingen."

Hij was een bescheiden man. Zijn bijdragen aan gemeentebijeenkomsten waren meestal kort maar heel waardevol. Zijn lied uit de bundel *Spiritual Songs* is 159; "O God van genade, Wiens reddende kracht...". Hoe waar is de vierde regel nog steeds, decennia na zijn dood: "De [strijd]gelederen van het geloof worden minder talrijk".